

1. Řeka měla barvu hlíny, kterou přinášela z hor,
a jen podvečerním tichem vlak si houknul u závor.
2. V zubech suchý stýblo trávy, který podzim pozlatil,
já si válel kosti líný a o jedný holce snil.
R: Která pomůže mi najít pod mý nohy pevnou zem,
ale brát mě musí jenom takovýho, jakej jsem,
vím, že tenkrát se mi zdálo, jak bych ji už léta znal,
najednou tam byla se mnou a já písničky svý hrál.
3. V každý příběh obyčejnej, byl jsem někdy v něm i já,
kterej všechno, co jí dluží, ani zlatem nesrovná.
R:
4. V každý smůla byla se mnou, i když přišel tvrdej pád,
možná stokrát já se zvedal, stokrát pomohla mi vstát.
- 5.=1.